

No sabem mai per quina misteriosa força, es va trobar al terra de la biblioteca de la nostra escola, Can Carasses, un escrit que parlava de l'existència d'un gegant que l'habitava ... i a partir d'aquí un grup de nois i noies van buscar, triar, remenar, investigar i refer la història del Gegant Joanot, amb l'ajuda de la Cia. Livingston.

En Joanot va néixer a Gegantolàndia el 1.630, un poble veí de Sant Andreu de Palomar.

Era fill de **Rodoric d'Urgell** i **Ernestina de Banyuls**.

Rodoric d'Urgell (P5)

Ernestina de Banyuls (P4)

:
Tenia molts amics, entre els quals hi havia
l'**Ermesenda**, una bella dama,
en **Guillem**, un cavaller valarós i
en **Bartomeu**, un vellet saberut que tocava l'arpa.

Ermesenda

Guillem

Bartomeu

Vivien tots junts en una vella masia que es deia Can Carasses (per les dues cares que coronen l'edifici), la nostra escola

En Joanot havia arribat a aquesta masia buscant tranquil·litat i el bon temps. I es dedicava a treballar les terres i le vinyes que hi havia al voltant.

Antiga masia de Can Carasses el 1630

Can Carasses després de 1856

A Gegantolàndia tenia altres amics com
la **Fada Poruga**, el **Gegant Petit** i l'**Unicorn de Colors**.

Fada Poruga (1r)

Gegant Petit (2n)

Unicorn de Colors (3r)

Però també tenia algun enemic com ara
l'**Escorpí Rosa**, la **Bruixa Berrugona** i l'**Àguila Daurada**.

Escorpi Rosa (5è)

Bruixa Berrugona (6è)

Àguila Daurada (4t)

El Gegant Joanot era com tothom, només que una mica més alt i una mica més gros. Mesurava aproximadament tres metres i mig d'alçària.

Era gros i amb força panxa.

Tenia una cara seriosa però al mateix temps era simpàtic, amable i, sobretot, bo. Sempre ajudava els altres i aquests l'ajudaven a ell.

Li agardaven els colors **vermell**, **groc** i **negre**; es cenyia la roba amb un cinturó molt ample. Quan era festa anava sempre amb guants.

Pel què fa a la seva feina podem dir que era pagès i llenyataire.

Finalment podem dir, després d'investigar molt, que la seva fal·lera més secreta era agafar núvols per fer-se passar la set.

Quan ja portava uns quants anys treballant vivint a Can Carasses, algunes persones malpensades i envejoses el varen acusar d'espantar la gent.

Els seus amics l'Ermesenda, el Guillem i el Bartomeu, l'intentaren ajudar,

però no va ser possible, per la qual cosa va marxar molt lluny.

Perquè no es perdés per sempre el seu rastre, els seus amics es van quedar uns objectes seus i van amagar-los per diferents llocs.

L'Ermesenda va guardar un dibuix del gegant a la mateixa casa.

Escola

Pati

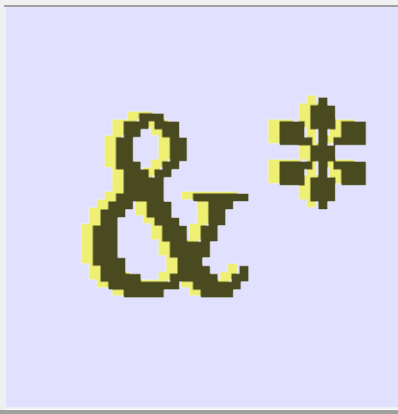

Dibuix del Gegant

El Bartomeu anar cap al sud i quan va trobar l'església de Sant Andreu, va marcar unes pedres amb el signe &* i allí i posar una bossa de pedres precioses del Gegant.

Esglesia de St Andreu

Signe

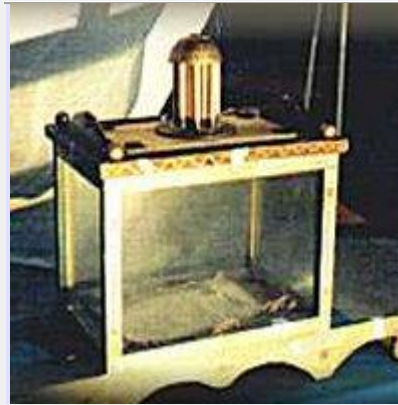

Bossa amb pedres

El Guillem cavalcà cap al **Tibidabo** fins arribar a una font d'on raja aigua amb gust de ferro, en aquest lloc i va amagar una arca, amb un [manuscrit al seu interior](#).

Tibidabo

Arca

Manuscrit

Gràcies a la investigació de tots els nens de l'escola que van trobar les diferent pistes.

El gegant Joanot va poder tornar a l'escola el novembre de 1992.

Des d'aquella data sempre ha estat a l'entrada de l'escola per a donar la benvinguda a tots aquells que volen venir a la nostra escola.

Gegant Joanot

Si el voleu veure només heu de venir a la nostra escola o també el trobareu passejant pel barri de Sant Andreu el dia de la Festa Major.

Quan vatornar el Gegant

27 de novembre de 1992

Gegant Joanot (P3)